

OBSAH

1	Úvodní slovo	5
2	Copak se to na dvorečku děje?	6
3	Jaro.....	10
4	Ztracené kotě	14
5	Velikonoční pohádka.....	18
6	Čarodějka a neposlušné košťátko.....	21
7	O neposlušné hvězdičce	25
8	O žízale Cecílii	29
9	O slůněti.....	32
10	Lenochod Lojzík a slon Alfonz	36
11	O podzimu.....	39
12	Lucinka a sen.....	42
13	O neposlušném čertovi.....	46
14	Máta a sněhulák	50
15	Pekelná pohádka.....	54
16	Vánoční pohádka	58
17	Několik slov o autorce	63

Gopak se to na dvorečku děje?

Je jarní prosluněné ráno. Na dvorku pobíhá kohoutek. Shání zrníčka pro sebe i pro svou milou slepičku. U boudy si ještě lenoší pejsek. Kočka, ta si hraje s malou šedivou myškou na honěnou a v kurníku sedí kohoutkova bílá slepička. Opatruje zde svá čtyři vajíčka, která nedávno snesla. Sedí na nich a zahřívá je. Z vajíček se totiž brzy vyklubou čtyři žlutá kuřátka.

„Slepičko, tak co? Už?“ nakoukne netrpělivě kohoutek do kurníku. Také se totiž moc těší na své čtyři potomky. Nemůže se dočkat, až je spatří a bude se s nimi moci pyšnit na dvorečku.

Slepička se zlehka zavrtí, nadzvedne pravé křídélko a koukne pod sebe: „Kdepak, kohoutku, ještě je čas.“

„Hm, já se tak těším, slepičko!“ vzdychne zasněně kohoutek.

Slepička se na kohoutka něžně usměje: „Neboj, dočkáme se. Musíme být oba trpěliví.“

A opět si pohodlně sedne, aby vajíčka neprochladla.

Zahřívá je celý slunečný den i celou dlouhou noc. Až najednou ráno, kdy kohoutek již dvakrát kokrhal a nyní opět shání zrníčka, se pod slepičkou cosi zavrtí. Jednou, dvakrát...

„Kohoutku!“ zavolá. „Kohoutku! Naše děti se brzičko vylihnu!“

Kohoutek spěchá ke slepičce tak, že škobrtnul o malý kamínek, který se mu připletl do cesty. „Auvajs!“ zaskučí si jen tak pro sebe. Ale touha spatřit své potomky ho žene dál. „Kde jsou?“ ptá se celý udýchaný, když dorazí ke kurníku.

Slepička se opatrně nadzvedne a postaví se vedle kohoutka. Oba dva koukají na svá čtyři vajíčka.

„Ťuk.“ A pak zase: „Ťuk, ťuk,“ hýbe se zatím pouze jedno bílé vajíčko.

Slepička kouká a medituje: „Jakpak asi bude kuřátko vypadat?“

A zase: „Ťuk, ťuk, ťuk!“

„Bude krásné,“ dívá se zamilovaně kohoutek chvíli na slepičku, chvíli na vajíčko. A vtom: „Ťuk! Křup! Rup!“

„Jů!“ současně zvesela zavyškne slepička i kohoutek.

Z vajíčka se totiž vyklubalo nádherné žluté kuřátko!

„Dobré ráno!“ zdraví kuřátko své rodiče a radostně jim mává křídélky.

Gopak se to děje?

Zvesela

C G F C

1. Co-pak se to dě-je? Va-jíč-ko se chvě-je,
2. Co-pak se to sta-lo? Ku-řát-ko se pta-lo,
K K K K

5 Dm F C

slun-ce pěč-ně hře-je, sle-pič-ka se smě-je.
zda-li přiš-lo ja-ro, tak se na svět dra-lo.
K K K K

9 G C G C

Na va-jíč-kách se-dě-la jed-na bí-lá sle-pič-ka,
Z va-jíč-ček se ku-řát-ka vy-klu-ba-la rá-no v šest,

13 C F C G

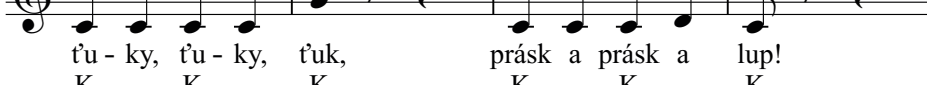
nic na prá-ci ne-mě-la, teď po-zo-ru-je va-jíč-ka.
ta sle-pi-čí dě-řát-ka jsou krás-ná, ra-dost po-hle-dět.

17 G C G

Ťu-ky, ťu-ky, ťuk, prásk a prásk a lup,
K K K K K K

21 C G C G⁷ C

ťu-ky, ťu-ky, ťuk, prásk a prásk a lup!
K K K K K

25 C F C 1. G

Roz - bi - lo se va - jíč - ko: „Dob - ré rán - ko,

28 C 2. G C

sle - pič - ko!” „Dob - ré rán - ko, sle - pič - ko!”

K – kastaněty

Pohyb k písničce

Děti stojí v kruhu, drží se za ruce.

1.–2. takt: jdou do kruhu (vznikne malý kroužek)

3.–4. takt: jdou zpět (opět velký kruh)

5.–6. takt: jako 1.–2. takt

7.–8. takt: jako 3.–4. takt

9.–12. takt: děti se pustí, ruce v bok, točíme se vpravo

13.–16. takt: ruce v bok, točíme se vlevo

17.–24. takt: dřep, ťukáme o zem

25.–26. takt: ruce v bok, točíme se vpravo

27.–30. takt: stoj spatný, ruce křížem na prsou, hluboký úklon

Vtom zafoukal větřík. Nejprve jen tak polehoučku: „Fí.“ Po chvíli více: „Fííí.“ A nyní fičí tak, že ze stromů začíná postupně padat barevné listí: „Fíííííííííí.“

„Přišla naše chvíle,“ mrkne maminka na Jehličku. „Pojď, půjdeme si připravit zimní pelíšek!“

Listků pod stromem je tolik, že Jehlička s maminkou nevědí, který lístek mají sebrat dřív. Práce jim jde pěkně od ruky, takže zanedlouho mají svůj zimní přibytek připravený.

Zavrtají se do listí, popřejí si dobrou noc, zavrou své unavené oči. A slyšíte? Už si pěkně chrupkají!

„Chrrrr!“

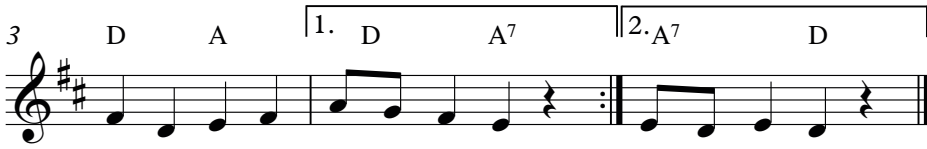
Dobrou noc, ježečci! Na jaře opět na viděnou!

Podzim

Něžně

1. To je ba - rev, to je krá - sy,
2. Když jsou líst - ky o - bar - ve - ny,
3. Ví - tr sí - lí, čas - to fou - ká,
4. Pod - zim, pod - zim, pod - zim je tu,
T T

3 D A 1. D A7 2. A7 D

kdo lís - teč - ky bar - ví a - sí? bar - ví a - sí?
ba - rev - né pak pad - nou k ze - mi. pad - nou k ze - mi.
od deš - tě je mok - rá lou - ka. mok - rá lou - ka.
při - šel br - zy, hned po lé - tu. hned po lé - tu.
T T T

T – triangel

Pohyb k písničce

1. sloka: stoj spatný, připažit

1. takt: vzpažit, při vzpažování se díváme za rukama

2. takt: ze vzpažení připažujeme, díváme se za rukama

3.–4. takt: jako 1. a 2. takt

2. sloka:

1.–2. takt: upažíme, otočíme se vpravo

3.–4. takt: vzpažíme, ze vzpažení a stoje spatného do dřepu, ruce na zem (lístky jsou na zemi)

3. sloka: mírný stoj rozkročný

1. takt: vzpažit, úklon na pravou stranu

2. takt: vzpažit, úklon na levou stranu

3.–4. takt: jako 1. a 2. takt

4. sloka: chytíme se všichni po kruhu za ruce

1.–4. takt: jdeme po kruhu vpravo

repetice 1.–4. takt: jdeme po kruhu vlevo

